Р Е Ш Е Н И Е
№ 4152

гр. София, 21.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 27 състав,** в публично заседание на 28.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3396** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закон за достъпа до обществена информация.

Образувано е по жалба на К. Й. Т. с рег. № СО-94-ЗДОИ-78/21.03.2013г., в качеството му на представител на [фирма], ЕИК[ЕИК], с която се оспорва мълчалив отказ по преписка № СО-94-ЗДОИ-78/21.02.2013г., образувана по искане на жалбоподателя за предоставяне на достъп до обществена информация, свързана с провеждане на процедурата по учредяване на безвъзмездно право на ползване на три юридически лица върху общински нежилищен имот, представляващ търговска сграда – магазин „С.“, находящ се в [населено място], [улица]. В жалбата се твърди, че непроизнасянето представлява мълчалив отказ и се моли за отмяната му, както и да се задължи компетентния орган да предостави исканата информация.

Ответникът – Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на административното производство е поставено с подаването на заявление за достъп до обществена информация от [фирма], представлявано от К. Й., на основание чл. 24 от Закона за достъп до обществена информация. С посоченото заявление е поискано предоставяне на следната информация: 1. Заповед № РД-565-11/29.09.2009г. на временно изпълняващия длъжността Кмет на Столична

община по преписка 0600-3067 от 2008г./основание за сключване на договор за учредяване на вещно право на ползване от 20.11.2009г./; 2. Приемно-предавателен протокол между Столична община и посочените в договора за учредяване на право на ползване З Н. за предаване ползването на магазин „С.“ и 3. Официална писмена информация относно обстоятелството в чие фактическо държане се намира обекта – магазин „С.“ към настоящия момент, предавано ли е фактическото държане на магазина на посочените З Н. и разположени ли са в него вещи, собственост на тези Н..

Към преписката на делото е приложен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 176, том I, рег. № 5153, дело № 167 от 2004г., с който жалбоподателят [фирма] – [населено място] се легитимира като собственик на 24,7/32 идеални части от позелмен имот № 12 от квартал 398 по плана на [населено място], местност „Центъра“, находящ се в [населено място], [улица].

Приложено е съдебно решение № 359/1.02.2010г. на Софийски градски съд, Гражданско отделение, II В въззивен състав, с което е отменено решение от 15.05.2006г. по гр. д. № 662 по описа за 2005г. на СРС, 36 състав, и вместо това осъжда [фирма] [населено място] да премахне част от постройка, представляваща магазин „С.“, от частта с площ 196кв.м. от дворното място, цялото с площ от 344кв.м., представляващо имот пл. № 12 от кв. 398 по плана на [населено място], м. Центъра.

Съгласно постановление от 25.01.2012г. на частен съдебен изпълнител М. М., [фирма] е конституирано като взискател по дело.

Представен е акт за частна общинска собственост на имот, находящ се на [улица], представляващ търговска сграда – магазин „С.“, при граници [улица], [улица], зелена площ, [улица]и процесният имот на [улица].

Приложен е сключен договор за учредяване на право на ползване, вписан с вх. рег. № 52924, по силата на който Столична община като учредител предоставя безвъзмездно правото на ползване на Фондация „Европейски нститут“, Фондация „Център за модернизиране и политика“ и сдружение „Народно читалище „С. беседа“ до 2013г. включително.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от легитимирано да обжалва лице и в законоустановения за това срок по чл. 149, ал. 2 от АПК. Видно от регистрационния номер на заявлението – СО-94-ЗДОИ-78/21.02.13г. то е получено на 21.02.2013г. От този момент тече законоустановения в чл. 28,ал. 1 от ЗДОИ срок за произнасяне на органа, който е не повече от 14 дни. Компетентният орган не се е произнесъл в срока. Това непроизнасяне е мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който накърнява правото на жалбоподателя за достъп до обществена информация и подлежи на съдебен контрол. От този момент за него възниква правото на оспорване в едномесечен срок от изтичане на срока за произнасяне на органа. Жалбата е постъпила на 21.03.2013г., от което следва, че е спазен срокът за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно легалното определение в чл. 2 на ЗДОИ обществена е тази информация, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданиете да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Във връзка с твърдението на ответника, че не е посочено каква точно информация се иска, следва да се отбележи, че в чл. 29 от ЗДОИ при такава хипотеза е посочено

задължението за органа, от който е поискана информацията да уведоми за това заявителя и така да му се даде право да уточни предмета на исканата обществена информация. В ал. 2 на чл. 29 е предвидено, че заявлението се оставя без разглеждане едва когато предметът не е уточнен в 30-дневен срок. Настоящата съдебна инстанция приема, че подаденото заявление конкретизира в достатъчна степен видът и характерът на информацията, до която се изисква достъп. По повод на това заявление административният орган е бездействал. Той е следвало в изпълнение на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ да вземе решение, с което да предостави или да откаже достъп, като посочи фактическите и правните основания за това, съгласно чл. 38 ЗДОИ.

Както ответникът в писменото становище твърди, следва да бъдат заплатени разходите за предоставяне на обществена информация, което жалбоподателят не е сторил. Това изискване е установено в чл. 35 от ЗДОИ. Незаплащането на разходите представлява нередовност на искането. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от АПК обаче, ако искането не удовлетворява останалите изисквания на закона,зЗаявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това, с указания, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

Безспорно се установява, че Кметът на Столична община е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Искането неправилно е отправено до дирекция „Общинска собственост", но въпреки това, от съдържанието му става ясно, че именно Кметът на СО е компетентен по него, като орган на изпълнителната власт в общината. За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. Непроизнасянето в срок, както бе уточнено, представялва мълчалив отказ. Дирекция „Общинска собственост" е структурно звено в рамките на общинската администрация. След като искането е постъпило в общинската администрация, не е била налице необходимост от препращане по смисъла на чл.31 АПК, а компетентният орган, който е определен в закона, следва да се счита пряко сезиран.

В Закона за достъп до обществена информация са регламентирани изрично редът и условията за предоставяне на исканата информация или съответно за отказ от предоставяне. Установените процесуални правила по отношение на този ред са императивни и са посочени в разпоредбите на глава III от ЗДОИ, озаглавена „Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация". Чл. 37-39 регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя. Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, компетентният административен орган е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ или акт по чл. 38 от ЗДОИ. С оглед на така установените правила, следва, че единствената призната в закона възможност за отказ от предоставяне на поискана информация, е произнасяне на задължения субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ чрез изричен акт - решение, като се посочат фактическите и правните основания за него. Отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само

изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случая мълчаливият отказ на органа е недопустим. Предвид изричното указание, дадено от Съда на ответника да уточни постановен ли е отказ по заявлението на жалбоподателя и ако има такъв, да го представи, и обстоятелството, че не е постъпило такова уточнение, неспазването на процесуалнипте правила по чл. 38 и 39 представлява самостоятелно основание за отмяна на отказа. В допълнение към изложението следва да се уточни, че съдебната практика счита за недопустим мълчаливият отказ от предоставяне на обществена информация по ЗДОИ – Решение № 9946 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 13661/2009 г. ; Решение №6924 от 27.05.2010 г. наВАС по адм. дело № 10715/2009 г. ; Решение № 9951 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 15734/2009 г.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена и мълчаливият отказ следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписката следва да бъде върната на кмета на Столична община за произнасяне по заявлението с надлежен акт, съответстващ на изискванията на ЗДОИ, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид направеното искане за присъждане на разноски в хода на делото и на основание разпоредбата на чл. 143, ал. 1, ответникът следва за заплати на жалбоподателя направените разноски.

Воден от горното, Административен съд София – град:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Кмета на Столична община по заявление № СО-94-ЗДОИ-78/21.02.2013г. на [фирма], по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област П., [улица]

ВРЪЩА преписката на Кмета на Столична община за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на административната преписка.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на жалбоподателя [фирма] направените съдебни разноски в размер на 50лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: